

הכזונה רצין העת נזקן ע...
יהוה ותשיקע האש ייקרא שב המכוקם ההוא
תבערה כי בעיר בב אש יהוה והאספה אשר
בקרבו התחנו האות ויעשו ייבכו נב בני ישראל
ויאמרו מי יאלנו בשער זברתו את הרגה אש
נאכל במצרים חנן את הרקיע ואה האבעת
וاثה החציר ואת הבצליב ואת השומם ועתה
נפצעו בשרה אין כל בלהי אל המן עיניו והמן כזרע
נוד היא ועינו בעין הברדלון שטן העב ילקטו וטהנו
ברוחיב או דכו במרכה ובללו בפרור ועשה אותו
עווה והיה תעמו כתעם לשדר השמן וברדה הטל
על המזינה לילדה ירד המן עליו וישמע משה את
העב בכה למשפוזהי איש לפתח אלהו וייתר אף
יהוה מאד ובשיני משה רע ויאמר משה אל יהוה
לכמה הרעה לעבדך ולמה לא מצידתי חוץ בעיניך
לשווים את משה כל העב הזה עלי האנכי הריחני
אה כל העם הזה אם אנכי יルドתיהו כי תאמר אליו
שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינך עלי
האדמה אשר גשבעת לאבותינו מאיין לי בשיר
להת לכל העב הזה כי ייבכו עלי לאמור הנזה לנו
בשער ונאכלת לא יכול אנכי לבדך לשאת אונ
כל העם הזה כי כבד מני ואמ כבה את עשה לך
גרגנ נא הרוג אם מצאת חוץ בעיניך ולא אראה
ברעה

ויאמר יהוה אל משה אספה לישבעים איש מוקני
ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושתרי
ולקוחת אתה אל האל מועד והתעבשו שם עמר
וירדתי ודברתי עמר שב ואצלתיהם הרוח אשר
עליך ושמתי עליהם ונשאו אחר במשאה העב ולא
תשא אתה לבדר ולא העם תאמר התקדשות מזור
וأكلתב בשער כי בכיתם באזני יהוה לאמור כי
יאכלתב בשער כי טוב לנו במצרים ונתקן יהוה לך
בשער ואכלתב לא יום אחד האכלו ולא ימי ולא
חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום עד
חודי ימים עד אשר יצא מאנפה והיה לך לזרא
יען כי מסתוב את יהוה אשר בקרובך ויתבתבו
לפניהם לאמור למה זה יעצמי ממצרים ויאמר משה
עש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו אתה
אמרת בשער אתן להם ואכלו חדש ימים הצאן
ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגיהם

אָסֵף לְהָם וּמִצָּא לְהָם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵיכֶם מֹשֶׁה הַיְד יְהוָה תִּקְרַב עַתָּה תְּרַא
הַיְקָרְבָּנָה אֲלֵיכֶם כִּי יְהוָה מֶלֶךְ הָעָם
אֲתָּה דָּבָר יְהוָה וַיֹּאמֶף שְׁבֻעִים אֲיַשׁ מֹזֶה קָנִי הַעַם
וַיַּעֲמֹד אֶתְכֶם סְבִיבָת הַאֲهָל וַיַּרְדֵּת יְהוָה בְּעֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים וַיַּאֲצַל מִן הַרוֹוח אֲשֶׁר עַל־לְיָוָן וַיַּחֲזֹן עַל־שְׁבֻעִים
אֲיַשׁ הַזָּקְנִים וַיֹּהֵי כָּנוֹז עַל־לְיָהָב הַרוֹחָן וַיַּתְגַּבְּאָוֹלָה
יְסָבוּ וַיַּשְׁאֲרוּ שְׁלֹדי אֲנָשִׁים בְּמִזְוֹנָה שֶׁבְּהַאֲזָר אֶלְךָ
וַיַּשְׁבַּט הַשְׁלֹדי מִידָּךְ וַתְּגַזֵּל עַל־הָמָם הַרוֹחָן וַתְּמַהַה בְּכַתְבִּים
וְלֹא יִשְׂאוּ הַאֲהָלָה וַיַּתְגַּבְּאָוּ בְּמִזְוֹנָה יְרַחַם הַגְּנָעָר וַיַּאֲדַר
לְמִשְׁאָה וַיֹּאמֶר אֶלְךָ וּמִידָּךְ מִתְגַּבְּאִים בְּמִזְוֹנָה יְעַזֵּן
יְהוֹשִׁיעַ בֶּן נֹזֵן מִשְׁרִית מִשְׁאָה מִבְּזָרְבִּי וַיֹּאמֶר אֶלְךָ
מִשְׁאָה כְּלָאָם וַיֹּאמֶר לוֹ מִשְׁאָה הַמִּקְנָה אַתָּה כְּלִי וּמִי
יִתְּצַדֵּק עַמְּךָ יְהוָה גָּבֵיאִים כִּי יִתְּצַדֵּק יְהוָה אֶת־רוֹזְנוֹן עַל־לְיָם
וַיֹּאמֶף מִשְׁאָה אֶל הַמִּזְוֹנָה הָוָא וַזָּקְנִי יְשַׁרְאֵל וַרְוֹחָן
נָסָע מֵאָה יְהוָה וַיַּגְזַּל שְׁלֹוּבִים מִן הַיָּם וַיַּעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְוֹנָה
כְּרָרֶר יְוָם כָּה וּכְרָרֶר יוֹם כָּה סְבִיבָת הַמִּזְוֹנָה
וְכָאֲמִתָּהָב עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ וַיַּקְרֵם הַעַם כָּל־הַיּוֹם הָהָוָא
וְכָל־הַכְּלִילָה וְכָל־יְוָם הַמִּזְוֹרָת וַיֹּאמֶף אֶת־הַשְּׁלֹוּ
הַמְּכוּעִיט אָסֵף עִשְׂרָה חַמְרִים וַיַּשְׁטַחוּ לָהֶם שְׁטוֹח
סְבִיבָת הַמִּזְוֹנָה הַבְּשָׂר עַזְדָּנוּ בֵּין שְׁנֵי־הָבָט טָרָם
יִכְרַת וְאָפָּה יְהוָה חִזְרָה בְּעַמְּךָ וַיַּרְדֵּת יְהוָה בְּעַמְּךָ מִכְתָּה רְבָת
מִאָד וַיִּקְרַא אֶת־שְׁבָת הַמִּקְוֹם הָהָוָא קְבָרוֹת הַתְּאוֹת
כִּי־שִׁבְתָּם קְבָרוֹ אֶת־הַעַם הַמִּתְאֹוִים מִקְבָּרוֹת הַתְּאוֹת
גָּסְעוּ הַעַם חַצְרוֹת וַיָּהִיו בְּחַצְרוֹת
וְתַדְבֵּר מְרִים וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁאָה עַל־אֶדְוֹת הָאָשָׁד
הַכְּשִׁיחָה אֲשֶׁר־כָּקֹז כִּי־אֲשָׁה כְּשִׁיחָה כָּקֹז וַיֹּאמֶר
הַרְקָאָר בְּמִשְׁאָה רַבְרַדְרַד יְהוָה הַלָּא גַּם־בְּנֵי־דָבָר וַיַּשְׁמַע
יְהוָה וְהַאֲיָשׁ מִשְׁאָה עַזְוֹן מִאָד מִכְלָה אֲדָם אֲשֶׁר־עַל
פְּנֵי־הָאָדָמָה וַיֹּאמֶר

יְהוָה פְּתַאַמֵּךְ אֲלֵיכֶם מִשְׁאָה וְאֲלֵאָהָרֹן וְאֲלֵמְרִים צָאָו
שְׁלַשְׁתָּכְבָּם אֲלֵאָהָל מוֹעֵד וַיַּעֲזָאוּ שְׁלַשְׁתָּם וַיַּרְדֵּת
יְהוָה בְּעַמְּךָ עַזְנֵךְ וַיַּעֲמֹד פְּתַח־הַאֲהָל וַיִּקְרַא אַהֲרֹן
וּמְרִים וַיַּעֲזָאוּ שְׁנֵיהֶם וַיֹּאמֶר שְׁמַעַנוּ נָא דָבָר אֲםָם
יְהִי גָּבֵיאָם יְהוָה בְּכִירָאָה אֲלֹיו אַחֲרָעָבָזָר וְאַמְּרִי תְּוָא
אֲדָבָר בְּנוּ לְאָבוֹן יְהִי־הַדָּבָר וְאַמְּרִי תְּוָא